

תת"ע 8208/10/19 - מדינת ישראל נגד מאיר ציטרין

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 8208-10-19 מדינת ישראל נ' מאיר ציטרין

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	מאיר ציטרין

החלטה

הנאשם עותר לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו ביום 26.11.19.

לטענת הנאשם הזימון לדיון אבד לו ולכן הוא במסגרת צ'אט (שיחוח) עם נציג שירות בל מערכת בתי המשפט שמסר לו כי הדיון אמור להתקיים ביום 28.11.19. לטענתו, עו"ד מטעמו בדקה במערכת נט המשפט ביום 27.11.19 וגילתה כי הדיון התקיים יום קודם לכן ואף התייצבה ביום 28.11.20 לוודא האמור. לתמיכה בטענותיו מציג הנאשם התכתבות עם באת-כוחו במועדים הרלבנטיים (25-27.11.19). עוד מוסיף הנאשם וטוען לקיומם של כשלים ברישום הדו"ח.

בנוסף, בתגובה להחלטת בית המשפט בעניין, טוען הנאשם כי אשתו שקדה באופן אינטנסיבי על הגשת הבקשה לביטול פסק הדין ואילו ב"כ פעלה כדי לצלם את חומר החקירה וניסיון לגבש הסכמה טרם הגשת הבקשה, ואם יעלה הצורך תוכל להציג בדיון את ההתכתבות המלאה בעניין.

המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי מקום בו המבקש קיבל זימון לדיון היתה זו אחריותו להתייצב במועד.

לאחר עיון ושקילה הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות.

לאחר שבחנתי את תצהירו של המבקש ואת ההתכתבויות בינו לבין באת-כוחו הגעתי למסקנה כי קיים בסיס לטענת המבקש כי הוטעה על ידי נציג שירות טלפוני, של מערכת בתי המשפט, באשר למועד הדיון ולו ברמת הספק. משכך, קיים טעם מוצדק לאי התייצבותו של הנאשם לדיון.

מאידך, אין בטענותיו הכלליות של הנאשם בדבר קיומם של כשלים ברישום הדו"ח כדי לבסס חשש לעיוות דין. טענות הנאשם עיקרן העדפת גרסתו על פני גרסת השוטר. טענות אלה יכול והיו בעלות משקל, לו היה מתנהל הליך הוכחות ומהימנות השוטר היתה עומדת למבחן בעת עדותו, אך אין די בהם כדי להחזיר את הגלגל לאחור. לשם ביטול הרשעת

המבקש דרושה מסה נכבדת של ראיות אשר מטילה צל כבד על הרשעת המבקש.

עניין נוסף הוא מועד הגשת הבקשה. כאמור בבקשה ובתגובות המשימות, הנאשם ידע כבר בתאריך 27.11.19 כי נשפט בהיעדרו. למרות האמור הבקשה הוגשה רק ביום 27.2.20 - שלושה חודשים לאחר מכן. על פי הוראות החוק, ניתן להגיש בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר רק 30 ימים מיום שהומצא פסק הדין לנאשם (סעיף 130(ח) סיפא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982), זאת לא עשה הנאשם ולפיכך אין לו להלין אלא על עצמו.

גם אם אקבל את טענת הנאשם כי אשתו פעלה ללא לאות ובשקדנות ראויה אל מול באת- כוחה, על מנת שתוגש הבקשה אין זה מצדיק את האיחור האמור. יפים לעניין דבריו של כב' הש' דבור בעפ"ת סעדי סעיד 35639-04-15 (25.5.15):

"בסוף דבריי, רואה אני לנכון לשוב ולהדגיש, כי, שמירה על הערוצים הפרוצדורליים והמועדים, כפי שהם קיימים בהוראות הדין, מקבלת היא משנה תוקף וחשיבות עליונה, עת מדובר ב"משפטי וענייני תעבורה". המדובר הוא בעורק חיים עיקרי וראשי המחייב השלטת כללים חדים, אחידים וברורים שסטייה מהם תתאפשר רק בהתקיים נסיבות מוצדקות, מבוססות ומיוחדות שבכוחן לפרוץ, במידתיות, את המעטפת הדיונית הקבועה בדין. הסרת המחסומים הפרוצדורליים, באופן שאינו מידתי וללא הצדקה, יכולה להביא ל"שטפון" של בקשות שיש בכוחו כדי להציף כל חלקה טובה במישור התעבורתי".

מהטעם האמור אף לא מצאתי לקיים דיון במעמד הצדדים. ברע"פ 8427/17 מ"י נ' סאלם (פורסם בנבו, להלן: **"עניין סאלם"**), סיכם כב' הש' שהם את ההלכה הנוהגת בעניין בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר אשר יפים גם לענייננו:

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהיעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק הדין שניתן בהיעדר. עם זאת, על בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה".

הנאשם לא נימק ולא הצביע על טעמים המצדיקים קיומו של דיון במעמד הצדדים וממילא, כאמור לעיל, יצאתי מתוך נקודת הנחה כי דברי הנאשם בשאר לשקדנותה של אשתו ופעולתה להגשת הבקשה נכונים. טעמו הנוסף של הנאשם, ניהול מו"מ אינו מצדיק קביעתו של דיון ולא היתה כל מניעה לנהל מו"מ זה עד עתה.

סיכומם של דברים, גם אם היה טעם מוצדק לאי התייצבותו המקורית של הנאשם לדיון הרי שהשיהוי בהגשת הבקשה, תוך פריצת מסגרת המועדים הקבועה בחוק, מצדיק דחייתה של הבקשה.

סוף דבר, הבקשה נדחית.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, א' אייר תש"פ, 25 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.